

[Carsten Andersen]

spørgsmålets indhold drejer det sig om det samme, nemlig: hvilke øgede betalinger vil de betalingsordninger, som er foreskrevet af finansministeren, afstedkomme for brugerne? Men medens man i finansudvalget får en redegørelse, får vi her i Folketinget i onsdagsspørgetiden et svar, som er helt intetsigende.

Statsministeren (Poul Schlüter):

De to spørgsmål er vitterlig noget forskelligt udformet. I hr. Jes Lundes spørgsmål blev der direkte bedt om en oversigt, og den kom så, men ellers må det principielt være sådan, at spørgsmål besvares ens, og det er noget, alle ministre ved og altid har vidst. Derfor synes jeg ikke rigtig, der er noget grundlag for, at jeg skulle indskærpe, at praksis må være sådan. Det er allé opmærksomme på.

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal give statsministeren ret i, at der er forskel på hr. Jes Lundes spørgsmål og mit spørgsmål, idet jeg må trække finansministeren rundt i spørgsmålet to gange, før jeg får svar. Derfor relaterer mit spørgsmål nr. S 218 sig til det tidligere spørgsmål nr. S 143, hvor jeg får en specificering. Derfor er der ingen grund til, at jeg beder om den specificering en gang til, så jeg beder egentlig bare om at få at vide, hvad man har tænkt sig at gøre med de enkelte beløb. Derfor er der en forskel, men i substansen er der ingen forskel, og derfor vil jeg meget kraftigt henstille til statsministeren, at han indskærper over for ministrene, at der er samme vilkår. Hvis statsministeren ikke kan gøre det på stående fod, vil jeg foreslå ham i sit lønkammer at overveje at indskærpe det over for sine ministerkollegaer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm nr. S 317

2) Til *socialministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren overveje en ordning, hvorefter pensionister frit kan vælge, om de vil spise deres middagsmad på en restaurant eller på et hotel i nærheden af deres bopæl?«

Skriftlig begrundelse

For øjeblikket får en række pensionister deres mad fra kommunale plejehjem. Det er en glimrende ordning, som Fremskridtspartiet har fuld sympati for, men det er jo stadig en ordning, som isolerer de ældre, hvorimod man kunne tænke sig en ordning, hvor pensionisterne frit kunne vælge, om de ville spise deres middagsmad på et hotel eller en restaurant i nærheden af deres bopæl. Man ville hermed slå to fluer med ét smæk: man ville hjælpe en branche, nemlig restaurationsbranchen, som er inde i svære problemer, og man ville fremme det sociale samvær for pensionisterne.

Spørgeren mener ikke, at en sådan ordning ville fordyre den eksisterende madudbringningsordning væsentligt, og selv om det skulle være tilfældet, mener spørgeren, at man alligevel burde overveje sagen og give pensionisterne dette tilbud.

Poulsgaard (FP):

Vi har i Danmark den udmærkede ordning, at pensionister, der har lidt svært ved at gå, kan få bragt mad ud. Mange gange foregår det med taxi. Desværre har vi jo set, at man begynder at indskrænke det nogle steder, hvor man kun kører mad ud én gang om ugen, således at pensionisterne selv skal opbevare den i køleskabet.

Normalt plejer Fremskridtspartiet ikke at stille særlig udgiftskrævende forslag, og jeg er ganske klar over, at dette spørgsmål kan koste penge, men alligevel håber jeg, at socialministeren er positivt indstillet over for, at vi giver de ældre, der har lyst, mulighed for at spise et måltid på en restaurant frem for at få maden bragt ud.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan sige til hr. Poulsgaard, at det efter bistandsloven er således, at det er kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune, der træffer bestemmelse om, hvordan omsorgsarbejdet, herunder for de ældre, lokalt skal tilrettelægges og støttes. Jeg kan som socialminister alene fastsætte nogle retningslinjer for, til hvilke omsorgsforanstaltninger der kan ydes økonomisk støtte efter bistandsloven. Heri hedder det, at der kan ydes tilskud til omsorgsarbejde, som tager sigte på, at pensionisten kan forblive i eget hjem, og til om-